

Nr 49.

Ankom till riksdagens kansli den 15 juni 1936 kl. 12 m.

Bevillningsutskottets betänkande, i anledning av väckt motion om viss ändring av gällande bestämmelser om gift kvinnas beskattning.

I en inom andra kammaren av herr Aronson m. fl. väckt, till bevillningsutskottet hänvisad motion, nr 145, har hemställts, »att riksdagen ville besluta sådan ändring i gällande skattelag att 3 mom. av § 46 kommunalskattelagen och 2 mom. av § 4 inkomstskatteförordningen måtte utgå».

46 § 3 mom. kommunalskattelagen är av följande lydelse:

»Har gift kvinna, som levt tillsammans med sin man och under större delen av beskattningsåret varit här i riket bosatt, under året haft inkomst av rörelse eller av eget arbete, må hon, om och i den mån sådan hennes inkomst därtill förslår, i hemortskommunen åtnjuta avdrag med 200 kronor.»

Enligt 4 § 2 mom. förordningen om statlig inkomst- och förmögenhets-skatt äger gift kvinna, där sådana förhållanden äro förhanden, som i 46 § 3 mom. kommunalskattelagen angives, även tillgodonjuta avdrag, som där sägs.

I motionen har framhållits, att det för närvarande syntes råda ett ganska allmänt missnöje bland vårt folk över den otillbörligt gynnade ekonomiska ställning, som de äkta makar åtnjöte, vilka båda innehade avlönade befattningar, var för sig så inkomstbringande, att de beräknats tillräckliga för en familjs försörjning. Detta missnöje hade starkt fog för sig, särskilt då man beaktade den för många alltjämt förekommande stora svårigheten att vinna anställning inom det yrke, för vilket vederbörande utbildat sig. Det syntes med hänsyn härtill orimligt, att dessa makar ytterligare gynnades i beskattningsavseende. Det måste snarare anses som mera berättigat, ifall den förmån, som dylika makar åtnjöte, belades med extra skatt, än att den ytterligare ökades genom skattelindring. En skattelindring av denna omfattning hade mycket ringa om ens någon betydelse ur synpunkten att uppmuntra till äktenskap. Och än mindre skäl förefunnes för den förmodan att nativiteten därigenom skulle främjas. Till sina verkningar vore även skattelindringen inkonsekvent, i det att den icke komme alla gifta kvinnor tillgodo, som med sitt arbete bidroge till anskaffning av inkomst för familjens försörjning. Landets jordbrukarhustrur, av vilka de allra flesta genom sitt arbete framska-

pade en betydande del av den inkomst, varpå familjen skulle hava sin försörjning, komme exempelvis icke i åtnjutande av skattelindringen.

Utskottet.

Befolkningskommissionen har i sitt den 11 december 1935 avgivna betänkande angående familjebeskattningen bland annat upptagit till övervägande frågan om förevarande avdrag för gift kvinna. Kommissionen har därvid föreslagit att detta avdrag skulle utgå med 400 kronor i stället för nu gällande 200 kronor. Då det torde kunna förväntas, att ifrågavarande spörsmål inom den närmaste tiden kommer att bliva föremål för närmare övervägande, anser sig utskottet i frågans nuvarande läge icke böra förorda någon ändring i förevarande bestämmelser.

Utskottet hemställer därför,

att motionen II: 145 av herr Aronson m. fl., om viss ändring av gällande bestämmelser om gift kvinnas beskattning, icke måtte föranleda någon riksdagens åtgärd.

Stockholm den 13 juni 1936.

På bevillningsutskottets vägnar:

JOH. NILSSON.

Närvarande: herrar Nilsson i Kristianstad, Bärg i Katrineholm, Hansén, Nilsson i Landeryd, Hjalmarsson, friherre Lagerfelt, Lithander, Lövgren i Boden, Nylander i Stockholm, Olsson i Gävle, Olsson i Ramsta, Anderson i Norrköping, Sjödahl, Velander, Löfvander, Myrdal, Werner i Hultsfred, Eklund, Mårtensson och Hammarlund.